

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
סוכה-החליל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בעצרת אומר לו הילך וכו'.												
סוכה ואחר כך זמן	איתמר, רב:								◊	■	◊	10.
זמן ואחר כך סוכה.	רבה בר בר חנה								◊	■	◊	10.
סוכה ואחר כך זמן, חיובא דיומא עדיף.	רב:									■	◊	10.
זמן ואחר כך סוכה, תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם.	רבה בר בר חנה:									■	◊	10.
לימא רב ורבה בר בר חנה בפלוגתא דבית שמאי ובית הלל קמיפלגי										◊		10.
דברים שבין בית שמאי ובית הלל בסעודה:	דתנו רבנן:									◊		10.
מברך על היום ואחר כך מברך על היין	בית שמאי:									◊		10.
מברך על היין ואחר כך מברך על היום.	בית הלל:									◊		10.
מברך על היום ואחר כך מברך על היין - שהיום גורם ליין שיבא, וכבר קידש היום ועדיין יין לא בא.	בית שמאי:									◊		10.
מברך על היין ואחר כך מברך על היום. שהיין גורם לקידושא שתאמר. דבר אחר: ברכת היין תדירה, וברכת היום אינה תדירה, תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם.	בית הלל:									◊		10.
לימא רב דאמר כבית שמאי ורבה בר בר חנה דאמר כבית הלל										◊		10.
אנא דאמרי אפילו לבית הלל, עד כאן לא קאמרי בית הלל התם - אלא שהיין גורם לקידושא שתאמר, אבל הכא - אי לאו זמן, מי לא אמרינן סוכה?	אמר לך רב:									◊		10.
אנא דאמרי אפילו לבית שמאי, עד כאן לא אמרי בית שמאי התם - אלא שהיום גורם ליין שיבא, אבל הכא - אי לאו סוכה, מי לא אמרינן זמן?	רבה בר בר חנה אמר לך:									◊		10.
בעצרת אומר לו: הילך מצה הילך חמץ.	תנו:									◊		10.
והא הכא, דחמץ עיקר ומצה טפל, וקתני: הילך מצה והילך חמץ										◊		10.
תיובתא דרב										◊		10.
תנאי היא	אמר לך רב:									◊		10.
הילך מצה הילך חמץ	דתניא: [ת"ק]									◊		10.
הילך חמץ הילך מצה.	אבא שאול									◊		10.
לא כדברי רב דאמר סוכה ואחר כך זמן, אלא: זמן ואחר כך סוכה.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:									◊		10.
סוכה ואחר כך זמן.	רב ששת בריה דרב אידי									◊		10.
והלכתא: סוכה ואחר כך זמן.										◊		10.
משמר שזמנו קבוע [וכו'] ושאר קרבנות צבור.										◊		10.
לאתווי מאי?										◊		10.
לאתווי פר העלם דבר של צבור, ושעירי עבודה זרה.										◊		10.
והוא מקריב את הכל										◊		10.
אתווי מאי?										◊		10.
לאתווי קייץ המזבח.										◊		10.
יום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניה בין לאחריה, היו כל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים.										◊		10.
הל להיות יום אחד להפסיק בינתיים, משמר שזמנו קבוע - היה נוטל עשר חלות, והמתעכב נוטל שתיים.										◊		10.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סוכה-החליל	מימרא													
ובשאר ימות השנה - הנכנס נוטל שש והיוצא נוטל שש.	[ת"ק]										■	◆	10.	
הנכנס נוטל שבע, והיוצא נוטל חמש.	רבי יהודה:										■	◆	10.	
הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום.											■		10.	
בילגה לעולם חולקת בדרום, וטבעתה קבועה, וחלונה סתומה.											■	◇	10.	
מאי מלפניה ומאי מלאחריה?											^		10.	
אילמא לפניה - יום טוב ראשון, לאחריה - יום טוב אחרון											!		10.	
היינו שבת שבתוך החג											ז		10.	
אלא: לפניה - יום טוב אחרון, לאחריה - יום טוב ראשון.											!	◇	10.	
מאי טעמא?											^		10.	
כיון דהני מקדמי והני מאחרי - תיקנו רבנן מילתא, כי היכי דניכלו בהדי הדדי.											!	◇	10.	
הל יום אחד:											■	<	10.	
והני תרתי מאי עבידתיה?											ז	◇	10.	
בשכר הגפת דלתות.											!	◇	10.	
ונימא ליה: דל בדל											ז		10.	
בוצינא טבא מקרא.	אביי:										!	◇	10.	
ובמוספין חולקין.	רב יהודה:										■	<	10.	
משמרה היוצאת עושה תמיד של שחר ומוספין. משמרה הנכנסת עושה תמיד של בין הערבים וביזיון.	מיתבי:										■	ז	◇	10.
ואילו מוספין חולקין לא קתני											ז		10.	
האי תנא בחלוקה לא קא מיירי.											!	◇	10.	
והא תנא דבי שמואל, דמיירי בחלוקה, ובמוספין חולקין לא קתני	רבי:										ז	◇	10.	
משמרה היוצאת - עושה תמיד של שחר ומוספין, משמרה הנכנסת - עושה תמיד של בין הערבים וביזיון. ארבעה כתנים היו נכנסין שם, שנים ממשמר זו ושנים ממשמר זו, וחולקין לחם הפנים.	דתנא דבי שמואל:										■	ז	◇	10.
ואילו במוספין חולקין לא קתני											ז		10.	
תיובתא דרב יהודה תיובתא.											■	◇	10.	
הנכנסין חולקין בצפון.											■	<	10.	
הנכנסין חולקין בצפון - כדי שיראו שהן נכנסין, והיוצאין חולקין בדרום - כדי שיראו שהן יוצאין. בילגה לעולם חולקת בדרום.	תנו רבנן:										■	◇	10.	
מעשה במרים בת בילגה שהמירה דתה, והלכה ונשאת לסרדיוט אחד ממלכי יוונים. כשנכנסו יוונים להיכל היתה מבעטת בסנדלה על גבי המזבח, ואמרה: לוקוס לוקוס, עד מתי אתה מכלה ממונן של ישראל ואי אתה עומד עליהם בשעת הזחק וכששמעו חכמים בדבר קבעו את טבעתה, וסתמו את הלונה.	תנו רבנן: [ת"ק]										○	■	◇	10.
משמרתו שוהה לבא, ונכנס ישבב אחיו עמו, ושימש תחתיו. אף על פי ששכיני הרשעים לא נשתכרו - שכיני בילגה נשתכרו, שבילגה לעולם חולקת בדרום וישבב אחיו בצפון.	יש אומרים:										○	■	◇	10.
בשלמא למאן דאמר משמרתו שוהה לבא - היינו דקנסינן לכולה משמר, אלא למאן דאמר מרים בת בילגה שהמירה דתה, משום בריתה קנסינן ליה לדידיה?											ז		10.	
אין, כדאמרי אינשי: שותא דינוקא בשוקא, או דאבוה או דאימיה.	אביי:										!	◇	10.	
ומשום אבוה ואימיה קנסינן לכולה משמרה?											ז		10.	
אוי לרשע אוי לשכיני, טוב לצדיק טוב לשכיני, שנאמר (ישעיהו ג): אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו.	אביי:										!	◇	10.	

disputants-הולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה ■
מקרא-key:	
סוכה-החליל	
מימרא	מאן דאמר
הדרן עלך החליל וסליקא לה מסכת סוכה	

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
										♦